

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

Puente, Luis de la

Coloniae Agrippinae, 1616

Cap. XXXVII. Fructus quem P. Balthassar in quibusdam præcipuis personis fecit, quarum vni duas præclaras dedit meditationes de Prouidentia diuina

urn:nbn:de:hbz:466:1-42916

CAPUT XXXVII.

*FRUCTVS QVEM P. BALTHAS-
sar in quibusdam præcipuis personis fecit,
quarum uni duas præclaras de-
dit meditationes de Provi-
dentialia diuina.*

ET I AM SI Villa-Garcia Op-
pidum sit paruum, potuit tamen P. Balthassar suam chari-
tatem etiam ibi in proximos
ostendere, & exercere sua ta-
lenta ad eos lucrandos: &
quamvis consueisset agere cū
personis nobilibus, nouit tamen etiam plebeis &
agricolis se accommodare, humaniter valde cum
eivagendo, ac etiam diutius hærendo, ostendens
vultum hilarem ac benevolum, quando ipsum
conueniebant, quasi aliud non haberet, quod age-
ret: quam ob rem magni ab illis siebat, & amaba-
tur: implebat enim illud Apostoli: a Græcis & bar-
baris, sapientibus & insipientibus debitor sum ad
prædicandum & docendum omnes Euangeliū
Dei, sed multo magis id præstítit cum præcipuis
personis tam sacerdotalibus, quam Ecclesiasticis &
Religiosis variorum Ordinum, venientibus ad
illum angelum, vt de rebus animarum suarum
cum ipso conferrent; & octo, aut quindecim dies
fese ad orationem & alia spiritualia exercitia re-
ciperent.

Ee 3

ciperent,

a Rom. I. 14.

ciperent, directionem ab ipso acceptam sequentes. Inter alios duo fuerunt insigniores & frequentiores, D. Franciscus Reinosus tunc Abbas Ufiliensis, qui & in Ecclesia Palentina dignitatem habebat, & postea factus est Episcopus Cordubensis: cuius aliqua mentio facta est capite 16. & eius ex Fratre Nepos Hieronymus Reinosus, eundem Ecclesiae Canonicus, vir valde exemplaris ac Zelosus, qui alios Canonicos & Portionarios eiusdem Ecclesiae nunc hos, nunc illos, secum ducebat, ut Exercitijs spiritualibus, & talis Magistri doctrina fruerentur: id quod per multos postea annos persecuti sunt, extimulante eos Palentia feruens quidam Societas Pater Andreas Assenius, qui diu erat cum Patre Balthassare de materia Orationis. Qui referre solebat, se aliquando valde pusillo fuisse corde, nec auctor fuisse motionem spiritus sequi, a quo interne lenti ebatur sed res maiores permoueri: cumque rem cum P. Balthassare contulisset; ipsum deceptionem illam retexisse, & animasse, ut eam motionem sequeretur, tanquam aperte spiritus sancti; & hac ratione adeo sibi & alijs profecisse; ut cum exiguum alias haberet naturale talentum: quia tamen valde aptum erat per gratiam Dei: siebat, ut viri valde graues & praecipui illius Ecclesiae, ac Ciuitatis eum reuererentur: nam (ut quidam eorum mihi retulit) sancta sua sinceritate siebat dominus cordium, & omnes prudentibus eius consilijs parebant: certoque tempore conferebat se cum illis Villa-Gartiam, ut exercitia spiritualia illis traderet, & simul ficeret. Confluebant quoque Villa-Gartiam viri seculares valde illustres, quales

quales erant Marchio Veladius, de quo supra; D. Ignatius Fernandius Velascus Comestabilis Ca-
filliae, & gener eius D. Franciscus Borgius Mar-
chio Lombaius, & postea Dux Gandiae, qui tunc
habitabant Villalpandi, tribus tantum inde mi-
liaribus: quod P. Balthassar s̄epius se conferebat, id
petente D. Anna Aragonia Ducissa Frias, Societa-
tis nostrae valde addicta; quae cupiebat, Comesta-
bilem virum suum etiam esse addictum, & con-
funicare: quod eo usque non fecerat. Sed statim
atque P. Balthassarem nouit, tantum erga eum a-
morem concepit, vt res omnes suas in eius ma-
nibus poneret. confessus est illi generaliter, & ab
eo accepit vitæ instituendæ rationem: quare ali-
quoties Villa Gartiam se conferebat solum ad
colloquendum, & communicandum res suas
cum illo: & ita eum reuerebatur, vt in eius con-
spectu non auderet loqui de rebus de quibus in
seculo agitur; sed potius ipse delectabatur val-
de, cum eum de Deo loquentem audiebat. Mar-
chio Lombaius etiam eò se contulit, vt inquiete-
faceret exercitia spiritualia, quæ Pater Balthas-
sar illi tradebat; & permittebat eum interef-
fe Exhortationibus & Conferentijs, quas ad
Nouitios habebat; & vt in ipsis Conferentijs
diceret suam sententiam sicut alij, quando ordo
ad ipsum veniebat. Finitis Exercitijs, cum eum
videret adeò mutatum ex retectione priorum o-
pinionum ac deceptionum, fecit P. vt omnes
simil Nouitios in Aula Collegij, vbi ad exhorta-
tiones audiendas conueniebant, ille alloquere-
tur, & ageret de retectione deceptionis circa

res huius mundi; & quām rectē ipsi fecissent, quōd statum elegissent religiosum. Et sēpe alias venit Villagartiam, eo solum nomine, ut cum Patre Balthassare negotia sua conferret, eiusque de eis judicium sequeretur.

S. I.

SED vberiorem adhuc fructum fecit, quoties Villalpandum ad Ducissam de Frias se consultit, duasq[ue] eius filias D. Iohannam Velascam Marchionissam Lombaiam, & postea Ducissam Gandiensem; Et D. Agnetem Velascam, quæ postea fuit Comitissa Montis Regij; quibus & multis alijs harum Dominarum matronis magnum attulit seruorem. Ipsa Ducissa dudum erat exercitijs Orationis ac Deuotionis, omnique virtuti addicta: quam tamen P. Balthassar valde in eisdem perfecit, docens, quem in finem essent ea dirigenda, iuxta maiorem eius necessitatem: vt scilicet integrum & absolutam haberet resignationem & conformitatē cum voluntate divina in rebus omnibus: volens scilicet, & cum animi delectatione amplectens quidquid Deus vellet, & eidem placeret: rejectis anxietatibus & nimis tristitijs, quæ ob aduersos euēntus oriri solent, nisi hæc adsit conformitas. Et quoniam hæc Domina valde optabat, eam habere perfectè; oppugnabatur verò à multis importunis curis, quæ illam inquietam reddebat, tradidit ei P. Balthassar duas meditationes scriptas de Prudentia diuina: vt in eis sese exerceret. In quibus P. non solum spiritum suum aperuit sed

quod
venit
Patre
de eis
uoties
e con-
Velaf-
Ducif-
, que-
us &
s ma-
um e-
niique
valde
essent
atem:
: resi-
diui-
um a-
Deus
us &
oriri
quo-
haber-
s im-
pan-
scri-
cer-
eruit
sed

ed cognitionem etiam ac zelum, eorum, quorum
uram in se recipiebat: ac propterea eas hic sub-
jeciam.

MEDITATIO prima sic habet: constituta in
conspicu Christi D.N. eiusq; Curiæ cœlestis, co-
muni cuius Majestate geritur, quid quid tibi euenit;
& qui suos fideles plus diligit, quam ipsi met se i-
psos diligent. tria hæc puncta perpendes.

PRIMVM, est ex S. Dorotheo: vt fides nostra
valde excitetur ad apprehendendum, quod nullus
in rebus humanis euentus adeò ingratus, turbatus
& qui nos premat, euenire nobis possit absq; Pro-
videntia diuina; vbi autem Dei Prouidentia est,
omne etiam bonum adest, & omnia ordinantur
ad animæ bonum. Quare in omni genere Euentu-
rum molestorum dices tibi ipsi, paupertas, & exi-
guæ facultates temporales, res est valde ingrata
ei, qui ratione sui Statu& & amplitudinis tenetur
ad grauia onera portanda: at paupertas cum Dei
prouidentia coniuncta, magnam procul dubio, &
securam vitam adfert. Quod alij tui obliuiscan-
tur, contemnunt, & restuæ inuertantur, magna
est anxietas, & pressura: eadem tamen sub dire-
ctione ac prouidentia Domini nostri, magnum
procul dubio thesaurum continet ei, qui scit in
tuto illum collēcare.

SECVNDVM punctum est: hoc supposito,
quod quicquid in hac vita meritò potest nobis
solicitudinem adferre, id sit, quod spectat ad ani-
mam, eiusque maiorem profectum; & quod perti-
net ad vitam corporis eiusque sustentationem.
Circa utrumque horum necesse est valde benè
perpenfa habere Christi Domini nostri verba,
Ee 5 quibus

„ quibus æterni sui Patris erga nos prouidentia o-
 „ stendit, quæ verba, nostris cordibus infixa valde
 „ habere debemus, tanquam certa pignora prou-
 „ dentia eius, ut rectè intelligamus ac deducamus
 „ in opus quid sit nobis faciendum, quando aliqua
 „ harum vel aliarum rerum nobis deest. Dicit ita-
 „ que Christus Dominus noster apud sanctum Mat-

a Matt. 6. „ thæum : a orantes (in rebus scilicet animæ) nolite
 9.25.

„ multum loqui sicut Ethnici. putant enim quid in
 „ multiloquio suo exaudi. antur, quasi vi suarum ra-
 „ tionum, velint ipsum Deum conuincere & vrge-
 „ re. Nolite ergo assimilari eis. Scit enim Pater ve-
 „ ster, quid opus sit vobis, antequam petatis eum. Nec
 „ solliciti sitis dicentes: quid manducabimus, aut bi-
 „ bemus, aut quo operiemur: hæc enim omnia gentes
 „ inquirunt. Scit enim Pater vester, quia his omnibus
 „ indigetis. Perpendens ergo hæc verba facias in te
 „ ipsam, reflexionem ; & ex sollicitudine quam tibi
 „ adferunt filij tui, maximè, quibus non est adhuc
 „ prospectum, coniucere licebit, quam solidè hæc
 „ cura inerit Deo erga suos: quare cùm ipsi sit cura
 „ de eis, tutò poterunt ipsi sollicitudinē, quam de se
 „ ipsi habent, deponere, & in ipsum Deum reiace-
 „ re, vt S. Petrus fieri iussit dicens: b o m n e m s o l i c i t u-

b 1. Pet. 5. „ 7. „ dinem vestram projcite in eum: quoniam ipsi cura
 „ est de vobis.

„ T R E T I U M punctum erit, considerare: eum,
 „ qui securos nos reddit de hac æterni Patris erga
 „ nos prouidentia, non esse quemcunq; hominem;
 „ sed ipsummet eius filium naturalem, Christum
 „ Dominum, ac Redemptorem nostrum, qui opti-
 „ mè nouit, quid in eius pectore lateat; illudq; no-
 „ bis ad magnum nostrum solatium, manifestat, in-
 „

taillud, quod scriptum est : *et nigenitus filius,* ^{"c 10a.1.18.}
qui est in sinu patris ipse enarravit. Cum quo in-
tendendum est colloquium & orandum, ut cum
ipse fidei nostrae det intellectum : eundem etiam
dei det, quando & sicut magis expediet, circa fidem
eius prouidentiae : ut quemadmodum per eam to-
rum bonum tuum dirigit: ita scias solatum acci-
dere ex quo cunq; eius euentusumq; tanquam de
manu eius estimare, & ex eo proficere. Fine vero
impones, dicta semel precatio Dominica, in
qua dulcis haec & paterna prouidentia pulchre
depicta continetur.

HABE prima fuit meditatio, quam Pater Bal-
thasar pia illi Dominæ dedit. Sed referam hic
sancti huius viri humilitatem, quam ostendebat,
in quacunque occasione occurrente, accipiendi
& audiendi aliorum iudicium & consilium, et
iam inferiorum. Nam cum ipse haec scribe-
ret, ingressus ego sum, *ut meæ conscientiæ*
rationem ei redderem, (eram enim in ter-
tia probatione) dixitque mihi : se scribere tria
prædicta puncta de Prudentia diuina, ut mit-
teret ad illam Dominam afflétam. Cui ego di-
xi, me tria alia valde apta legisse in quodam
Dialogo Sanctæ Catharinæ Senensis, de perfe-
ctione, quæ ipsem D. a. v. s. illi tradiderat.
Statim ille magna humilitate (qua non sum
parum edificatus) ea petiit à me, &
misit ad illam Dominam, in
hunc modum.

(.)

§. II. AL-

§. II.

ALTERA meditatio, inquit, habet tria puncta, ex quadam lectione Christi D. N. ad sanctam Catharinam Senensem, in quadam Apparitione, ut sciret in bonitate sentire de varijs euentibus, quae in rebus omnibus eueniuntur, tanquam a sua prouidentia constitutis, ac directis, & consolari ac proficere ex eis.

PRIMUM PVNCTVM est de eius Omnipotentia. Aduerte, filia, me Deum tuum gloriosissimum, quia te, ut beatitudine mea fruereris, condidice; adeo esse potentem, ut nihil in mundo agatur, quod non sit a me ita prescriptum, aut permisum, ut ita eueniat. SECUNDUM est de eius Sapientia, ego Deus tuus sapientia sum altissima, cui nulla res absconditur, neque est extra meam prouidentiam: ita ut a nulla calliditate decipi, nec ullo errore perturbari possim. Et ut aliquid intelligas de mea sapientiae; scias, me ex malo culpae & poenae maius educere bonum, quam fuerit ipsum malum. TERTIUM PVNCTVM est de eius sanctitate & bonitate: hoc vellem, ut cogites, tibi persuadeas: me Deum tuum non minus esse bonum, quam potentem & sapientem: ac proinde non posse velle, nisi quod tibi alijsq; est bonum, utile, ac salutare; nec aliquid mali a me prodire posse: & quemadmodum liberè hominem condidi, ita inestimabiliter eum diligo. Ex his intelliges: tribulationes, opprobria, cruciatus, & reliqua omnia aduersa, nullam aliam ob causam, me ita disponente, euenire, nisi in vestram uirtutatem, ita ut per idem, quod vobis malum videtur, corrigitur.

gmini, & ad virtutem ducamini: qua ad verū &
premium bonū vobis ignotum peruenitur. Hinc
iam intelliges, me Deum tuū scire posse, ac vel-
bonum tuum, plus quam tu scias, possis aut ve-
l. Hanc lectionem prælegit Christus Dominus
noster Sanctæ Catharinæ, & in ea V. D. & omni-
us.

Hic meditationibus & alijs similibus, quas
proponebat ijs. cum quibus agebat, illorum ne-
cessitati, & capacitatē accommodatas, valde eos
in virtute promouebat: quemadmodum cum
predicta hac Domina fecit: quæ tantum erga eum
amorem ac reuerentiam concepit, vt in eius con-
spectu esset tanquam aliqua infans; ac dicere so-
lebat, cùm alij Patres Societatis, quantumvis gra-
ues, Villalpandum veniebant, ac de rebus diuinis
loquebantur: qui illos audiebant, adhuc pote-
rant aliquid, & ipsi dicere, & quasi in partem ve-
nire sermonis de illo argumento: et quando P.
Balthassar loquebatur, cum tanta Superioritate
& granditate sermonis id faciebat, vt omnes, ipso
loquente, tacerent, audientes, quasi pueri in eius
comparatione. Et quando literas ad ipsum scri-
bebat, ponebat in Superscriptione: Domino meo,
Patri, Magistro Balthassari Aluario è Societate
Iesu Patri meo.

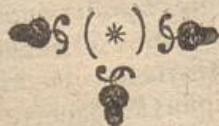
Eodem amore & reuerentia eum prosequen-
tibus dux eiisdem Domina filiæ, quas instru-
xit, & excitauit, vt aliquid temporis darent mén-
tali Orationi; & amplecterentur aliqua mortifi-
cationis exercitia: persuasitque eis, vt eleemosy-
nam, quæ quotidiè pauperibus dabatur, ipsæ ma-
nu propria traderent; & posito antipendio super
vestes

vestes preciosas, distribuerent ex olla ad id præparata, quod singulis esset dandum: & interim Pater ipse doctrinam Christianam pauperes illos docebat, & postea dabantur illis ollulæ, & scutellæ cum suis portionibus. Et quadam vigilia Corporis Domini, ob reuerentiam sacratissimi Sacramenti, conuenerunt illæ ad præparandum ipsum templum, quârum duæ totum purgauit, tertia lampadem accommodauit, & ultima exornauit altaria, præsentibus aliquot famulis, & Patre uno Societatis ad portam, ne alij, dum illæ suam explebant deuotionem, ingredierentur. Solebat præterea ipse illas dexterè ac prudenter mortificare, prolatis ad eam rem aliquibus verbis, quarum una natu minor dicebat, nullum vñquam adeò ipsam mortificasse in vita sua, atque ipse Pater, verbis quibusdam, quæ illi quidem decidere, sed cor tamen suum penetrare videbantur. Sed cùm videret, id fieri in bonum suum, etiamsi grauiter ipsa premeretur, non tamen propterea remittebat aliquid de amore & reuerentia erga illum: sed tantam potius fidem ad eius verba habebat, vt quoties in aliqua pressura constitutam se videret, statim petret literas, quas à P. Balthassare habebat, quibus ad locum doloris appositis, leuamen statim sentiebat.

QVIDDAM etiam notabile euenit proficiscentibus hisce Dominabus cum matre sua Villalpando Vallis Oletum, & in curru gynæci vehebatur simul Comitula de Hara, tantum quadrima, vt se cum illis recrearet, in descensu autem montis Villanublini irritati equi illum

D. Agnes
Velaca Co-
mitissa Mō-
tisregij.

ALVAREZ CAP. XXXVII. 447
illum currum trahentes, adeò furiosè cur-
rebant, vt præcesserint reliquos currus, & le-
ticas, quibus illæ Dominae vehebantur; & ita
Aurigam excusserunt, vt nullus ad eos acce-
dere auderet. Omnes famuli pedites, & equi-
tes videntes ingens periculum, quod immine-
bat, nec posse remedium ullum adhiberi, ve-
hementer omnes turbati sunt: accidit autem,
vt Pater Balthassar tunc temporis per eandem
viam propè ipsum currum ambularet, & vi-
dens periculum, recurrit ad orationem, sup-
plex Deum orans, ne illæ personæ perirent. Et
placuit Maiestati diuinæ, illum exaudire, &
ita constiterunt Equi, vbi iam iam fuissent præ-
cipitati, cum certo periculo, quod fuissent
omnes contriti & confracti, præterea, quæ
illo curru vehebantur, etiamsi grauiter con-
cuterentur, vt facilè potest intelligi, nullum
tamen detrimentum senserunt. Omnes ma-
nifesto miraculo tribuerunt, quod D E V S
per Orationem sancti huius Patris edidisset,
qui mox etiam ad gratias D E O a-
gendas se conuerit pro tan-
to beneficio illis
collato.

C A P V T